

A L L E

M A N S

de vele gezichten van
Hillary Rodham Clinton

V R I E N D

opinie 4
BUROBUREAUX creatief agentschap

relaties tussen design + hedendaagse
(pop)cultuur + kunst + maatschappij

HILLARY RODHAM CLINTON

presidential debate 20 oct. '16

Komt het door de vele schandalen waarbij ze mogelijk betrokken is? Omdat ze altijd een aura van tegelijkertijd warmte en haat om zich heen lijkt te hebben? Ze vrijwel nooit iets persoonlijks loslaat over wie ze nu echt is? Ze zegt niet zomaar over zichzelf dat ze “de bekendste vrouw ter wereld is waar men het minst over weet”. En deze rol lijkt haar comfortabel. Misschien ook, omdat ze sinds de start van haar carrière non-stop geanalyseerd, besproken en onder de loep genomen is, waarna ze voor zichzelf heeft besloten dat alles wat ze doet toch niet iedereen tevreden kan stellen.

Ik heb het natuurlijk over Hillary Clinton, of Hillary Rodham Clinton zoals ze zelf graag aangesproken wordt. Om zo meer een autonome carrière te hebben die – in geval van de naamvoering – geschiedenis zou schrijven op haar als persoon. Niet als ‘vrouw van’, wat haar imago zo bepalend maakte sinds de tijd dat haar man het grote publieke podium betrad.

Een imago waar de standaard om als vrouw, politieke vrouw, politieke vrouw-van, politieke vrouw-van met onuitputtelijke ambities, niet tegenop te leven is. In haar tijd als first lady van 1993-2001 greep ze haar kans om samen met haar man, president Bill Clinton, de krachten te bundelen en het machtigste duo te worden van de jaren '90. Deze vooruitziende blik om haar carrière in deze richting te sturen met als doel in de Oval Office terecht te komen, werd haar niet in dank afgenomen. Het Amerikaanse volk, politieke figuren en de media (die al niet bepaald fan waren van deze kille dame) schetsten veelal een beeld van haar, waarin ze niet goed uit de verf zou komen. Een beeld waar ze vandaag de dag nog steeds last van heeft. Zo wordt er onder andere gezegd dat ze humorloos is en een koud karakter heeft en dat ze over lijken gaat als het aankomt op persoonlijk gewin om haar ambities waar te maken.

Een vrouw, die opkomt voor haarzelf (en de vrouwen-rechten wereldwijd) en haar ambities niet onder stoelen of banken schuift, moet zich bescheiden en dienstbaar

“And on the day I was in the Situation Room monitoring the raid that brought Osama bin Laden to justice, he [Trump] was hosting Celebrity Apprentice.”

1

LEES TIP:
TWAN HUYS ‘DE CLINTONS’

2

LEES TIP:
JEFF GERTH + DON VAN NATTA
‘HILLARY RODHAM CLINTON:
DE BIOGRAFIE’

opstellen naar haar man. Dit gegeven waar de Amerikaanse kiezer (in ieder geval in de jaren '90) waarde aan hechtte, heeft bij mij nooit logisch in de oren geklonken. We hebben het hierover *the land of the free* met als paradepaard mantra; dat je hier een leven kunt opbouwen en succesvol kan zijn in je eigen kunnen. Niets houdt je tegen om the American Dream te bewerkstelligen. Maar blijkbaar wel binnen de kaders die we met z'n allen opstellen. Want een vrouw aan de macht? Daar lijkt het halve land nog niet klaar voor te zijn.

Naarmate ik meer over Hillary lees, luister en bekijk, probeer ik erachter te komen waar mijn fascinatie voor haar vandaan komt. Het komt niet door de uitgekauwde mediaverhalen over de schandalen die haar man Bill veroorzaakte. Gek genoeg interesseer ik mij niet voor hem. In eerdere verhalen schreef ik (opinie nr.1 en nr.3) over het vermogen om je als individu anders voor te doen of je eigen persona te ontwerpen. Dit is wederom een terugkerend thema wat betreft Hillary Clinton.

Hillary is een hoogopgeleide vrouw die vanaf haar studieperiode bij het Wellesley College in Wellesley, Massachusetts, uitgroeide tot een invloedrijke politieke kracht waar Washington maar moeilijk grip op kreeg. En juist die karaktereigenschap waarmee deze tekst begon, dat eigenlijk niemand haar echt kent, is de trigger waardoor ik haar blijf volgen. Dit zal eveneens de reden zijn, dat de media haar nooit met rust laat. Zij hebben altijd een wantrouwen gehad over de drive van deze dame. Ze - de media - volgen haar op een manier om haar onderuit te halen of in diskrediet te brengen. Hierdoor ontstaan er verhalen die niet nieuwswaardig of zelfs verzonnen zijn, maar waar het Amerikaanse publiek grotendeels haar informatie uit put.

Het intrigerende aan Hillary is, dat ze door haar opleidingen en vele invloedrijke posities die ze heeft bekleed - waar ik nu niet verder op inga, omdat dit overal te vinden is als je er meer over wilt lezen - en ze veel weet over binnen- en buitenlandse zaken. Waarschijnlijk heeft ze elke ertoe doende diplomaat of wereldleider in haar BlackBerry op *speed-dial* staan. Tegelijkertijd lijkt ze menselijk gevoel te kort te komen. Telkens is dit iets wat mij opvalt als er over haar bericht wordt; ze weet zichzelf geen houding te geven als het onderwerp niet over haar politieke werkzaamheden gaat. Bij elk van haar bezoeken aan diverse staten, steden of

“If I want to knock a story off the front page, I just change my hairstyle.”

gemeenschappen doet ze zich voor alsof ze alles weet en ze met iedereen bevriend is. Natuurlijk heeft ze zich uitvoerig ingelezen over de locaties die ze zal bezoeken, maar haar emotionele kant lijkt hier verwaarloosd te zijn. Of in ieder geval minder prioriteit te hebben gekregen. Fijn, dat je alle feiten op een rij hebt, maar voel je wel waar je bent en met wie je praat?

Het is niet alsof ze het niet probeert; denk aan haar huilbui tijdens de presidentscampagne van 2008. Toen stond ze achter in de peilingen waarna een 'zachtere Hillary' weleens haar populariteit kon opkrikken. Of toen ze een NY Yankees-cap droeg, terwijl ze 'toevallig' in de running is voor een zetel in de Senaat voor de staat New York. Natuurlijk kun je dit wijten aan politiek doortrapt spel (wat ook zo is), maar juist dit veroorzaakt de verwarring over haar. Is dit haar manier om enige menselijkheid te tonen zonder haar hele privéleven (of wat daarvan over is) openbaar te maken? Dan vind ik het een slimme strategie. Ze kan zichzelf blijkbaar met minimale

middelen als een kameleon haar publiekelijk vertoon aanpassen en met effect. Terwijl ik ervan overtuigt ben dat ze als persoon in een privé-setting leuk en grappig kan zijn, worden deze eigenschappen veelal afgedaan als ‘de botte vrouw die schaterlacht’. Even was ze daarom het middelpunt van de aandacht op een manier zoals we haar niet kennen, een grappenmaker.

Bij het *Alfred E. Smith Memorial Dinner* dat een dag na het derde en laatste *Presidential Debate* gehouden werd, hadden Hillary en Donald Trump de gelegenheid elkaar publiekelijk te *roasten*. Oftewel elkaar publiekelijk belachelijk te maken op een humoristische toon. Zelf gaf Hillary al toe niet bekend te staan om haar gevoel voor humor. Dit was een van de vele zelfspot-opmerkingen die goed viel bij het luisterend elite-publiek en haar de winnaar maakte als het op grappen en *punch-lines* aankwam. Terwijl ik bevooroordeeld keek omdat ik Hillary sowieso leuk vind, kon ik alsnog moeilijk inschatten of ze nu oprecht was of niet. Dat ze ervan genoot was wel duidelijk, wie wil nou niet iedereen afzeiken en ermee weg komen in de vorm van een overweldigend applaus?

Nu kun je je afvragen welke persoon, laat staan een presidentskandidaat, wel alle charismatisch-nationaal-goedgekeurde-eigenschappen in zich heeft. Als first lady wordt verwacht dat je de perfecte American-mom speelt. Als minister van buitenlandse zaken moet je daadkrachtig en bekwaam zijn in (conflict-)onderhandelingen en managen van diplomatieke banden. Maar wat wordt er van je verwacht als je de eerste vrouwelijke president bent? Een strenge, maar rechtvaardige moeder des lands, die je vermaakt met voorgeschreven grappen, uitermate is ingelezen over wereldzaken. En er natuurlijk sexy uitziет, een *girl next door*-gevoel moet geven alsof ze je beste vriendin is, maar dit alles wel op een presidentiële manier.

Je kunt je voorstellen wat een omvangrijk sollicitatie-gesprek dit moet zijn om iedereen tevreden te stellen. Je zou bijna denken dat dit een maandenlange presidentscampagne zou kunnen zijn. Waarbij je het halve land toespreekt op een manier zoals zij (het volk) je willen zien. Met een lach, een traan of een NY Yankees-cap op. Fascinerend.

3
LEES TIP:
MARGRIET VAN DER LINDEN
‘TEAM HILLARY’

4
LUISTER TIP:
MARGRIET VAN DER LINDEN
‘LOOKING FOR VICTORY’
PODCAST

5
KIJK TIP:
ALFRED E. SMITH MEMORIAL
DINNER: H R C SPEECH
KIJK HIER